

ВІЧНІ Й СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ОСОБИСТОСТІ

Вітальне слово

Раді вітати вас, шановні пані та панове, колеги, на сторінках нового освітнього видання, у якого, гадаємо, буде довге творче життя, яке залишить помітний слід у науці, а найосновніше – стане добрим порадиником тим, хто формує особистість, виводить її на широкі життєві горизонти. Нині ви тримаєте в руках перше число журналу «Психологія і особистість», заснованого спільними зусиллями однодумців з Інституту психології імені Г. С. Костюка Національної академії педагогічних наук України та Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка. Його з'яву спонукала назріла в сьогочассі потреба дослідження актуальних теоретико-експериментальних і прикладних аспектів психології особистості, усвідомлення необхідності постійного продуктивного діалогу між різними фахівцями, напрямками, школами й концепціями в царині психології особистості, а також прагнення до популяризації та розвитку цієї важливої й перспективної наукової сфери.

На шпальтах часопису плануємо провадити всебічне фахове обговорення найпосутніших і найсокровенніших для психології особистості проблем, зокрема експериментальних і прикладних питань психології особистості, особистісно орієнтованого підходу в практичній психології, акмеологічної культури особистості як суб'єкта праці та багатовекторного спілкування.

Глибоко переконані, що таке наукове видання надзвичайно потрібне й продиктоване часом, і на те є ваговиті аргументи,

оперті, з одного боку, на значні інтелектуальні досягнення, а за іншого – на прикрі суєтності сьогодення. По-перше, це потреба реформування системи освіти, у контексті якого виняткового значення набуває реалізація особистісного принципу, найважливіше засадниче положення котрого – створення в педагогічному середовищі сприятливих умов, і психологічних зосібна, для гармонійного розвою й самостановлення кожного учня та студента. По-друге, вельми сутністним є забезпечення належної якості підготовки практичних психологів, чому, сподіваємося, сприятиме використання в навчально-виховному процесі матеріалів нашого журналу, що ставить за першочергову мету ефективне інтегрування академічної глибини викладу наукових теоретичних питань із їхньою конкретною практичною спрямованістю. По-третє, нині дедалі нагальнішою стає потреба підвищення психологічної культури професійних психологів, педагогів і працівників інших установ, які своєю діяльністю пов'язані з людським колективом. Зрештою, ідея започаткування цього журналу зумовлена й тим, що в Україні такого видання ще не було, а його необхідність очевидна.

Отож маємо надію, що новий часопис «Психологія і особистість» уже в недалекому майбутньому об'єднає довкруз себе вдумливих і вдячних читачів, вийде на міжнародні наукові общири та спонукатиме автуру й аудиторію до плідної компетентної дискусії про основне – про Людину, а вона ж бо, як говорив патріарх української літератури Олесь Гончар, – «це більше, ніж сума атомів та молекул, відповідно скомпонованих», вона – це «загадка. Чи принаймні – напівзагадка», «духовна унікальність», «розвиток. Шлях від наївності до мудрості», а «не тільки тіло, видима плоть».

*З пошаною
Микола Степаненко*